Sygn. akt I C 502/26

Uzasadnienie

Pozwem z dnia 8 kwietnia 2025 r. wniesionym do Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda [redacted] powód [redacted] domagał się zasądzenia od pozwanego Alior Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą w Warszawie kwoty 10 335,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 stycznia 2025 r. i kosztami postępowania.

Powód wywodził swoje roszczenie z [redacted]y kredytu konsumenckiego, zaś podstawę materialnoprawną dochodzonego żądania stanowił art. 45 w zw. z art. 30 u.k.k. [redacted]a [redacted] zawarł z [redacted] kredytu jako konsument, a w dniu 23 grudnia 2024 r. złożył wobec Kredytodawcy pisemne oświadczenie o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego. Na mocy [redacted]y cesji powód nabył od [redacted] wynikająca z [redacted]y kredytu, obejmującą roszczenie o zwrot wszelkich nienależnie pobranych opłat, kosztów i odsetek oraz innych wierzytelności mogących wynikać z zastosowania przepisu art. 45 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim przewidującego tzw. sankcje kredytu darmowego. Powód wezwał pozwanego do zapłaty, jednak wezwanie okazało się bezskuteczne. Roszczenie objęte powództwem obliczono poprzez zs[redacted]anie poniesionych przez [redacted]ę [redacted] w postaci odsetek kapitałowych uiszczonych przez [redacted]ę [redacted] w kwocie 7 115,61 złotych oraz prowizji w wysokości 3 365,98 złotych pomniejszone o kwotę 146,54 złotych, którą pozwany Bank zwrócił [redacted] w związku z przedterminową spłatą kredytu. Kwota objęta roszczeniem wynosi zatem 10 335,05 złotych. Zdaniem powoda pozwany naruszył:

a) art. 30 ust. 1 pkt 4 u.k.k. poprzez ukazanie całkowitej kwoty kredytu w sposób niejednoznaczny i zniekształcony,
b) art. 30 ust. 1 pkt 5 u.k.k. bowiem w [redacted]ie kredytu w sposób nieprawidłowy wskazano datę wypłaty kredytu,
c) art. 30 ust. 1 pkt 6 u.k.k. w zakresie braku dostatecznego, tj. czytelnego i zrozumiałego opisu warunków stosowania oprocentowania,
d) art. 30 ust. 1 pkt 7 u.k.k. poprzez błędne wskazanie RRSO [redacted] kwoty do zapłaty ustalonej w dniu zawarcia [redacted]y kredytu, co wynika z niedopuszczalnego naliczania odsetek od pozaodsetkowych [redacted],
e) art. 30 ust. 1 pkt 10 oraz art. 30 ust. 1 pkt 16 u.k.k. w zw. z art. 49 ust. 1 u.k.k., bowiem w treści [redacted]y kredytu nie określono procedury oraz warunków, na jakich koszt kredytu ulegają zmianie, zwłaszcza w momencie wcześniejszej spłaty,
f) art. 30 ust. 1 pkt 10 u.k.k., bowiem w treści [redacted]y nie dookreślono warunków determinujących zmianę [redacted] tj. opłat i prowizji,
g) art. 30 ust. 1 pkt 11 u.k.k. bowiem, nie zostały wskazane warunki zmiany stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego,
h) art. 30 ust. 1 pkt 15 u.k.k., bowiem Kredytodawca wskazując warunki odstąpienia od kredytu wprowadził [redacted]ę w błąd. Zapisy [redacted]ne odnoszące się bowiem do konkretnej formy złożenia oświadczenia (pisemna, formularz banku), budzą w przeciętnym [redacted], że złożenie oświadczenia w innej formie

(np. dokumentowej), skutecznej na gruncie przepisów powszechnie obowiązujących, nie będzie skuteczne na gruncie zapisów [redacted]nych,

i) art. 30 ust. 1 pkt 16 u.k.k., gdyż przedmiotowa [redacted]a dotknięta jest brakiem informacji w zakresie uregulowania procedury spłaty kredytu przed terminem.

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2025 r. Referendarz [redacted] w Sądzie Rejonowym Poznań – Nowe Miasto i Wilda[redacted]stwierdził swą niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Pszczynie, Wydziałowi Cywilnemu jako właściwemu do rozpoznania sprawy.

W dniu 25 marca 2026 r. Referendarz [redacted] w tut. Sądzie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając roszczenie w całości.

W przepisanym prawem terminie pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa kwestionując roszczenie powoda co do zasady jak i wysokości. Pozwany wskazał, że bezspornym jest, że w dniu 19 listopada 2020 r. została zawarta [redacted]a kredytu nr [redacted], kredyt został wypłacony w całości oraz że kredyt został spłacony w dniu 8 listopada 2024 r. Pozwany zakwestionował by powodowi przysługiwała legitymacja czynna do występowania w przedmiotowej sprawie, [redacted]a kredytu zawierała nieprawidłowości, które uzasadniały złożenie przez [redacted]ę oświadczenia o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego na podstawie art. 45 z ustawy o kredycie konsumenckim, by Bank dokonał błędnego wyliczenia RRSO [redacted] kosztu kredytu, wskazał błędną wartość RRSO, niewłaściwie naliczył odsetki od kredytowanych kosztów kredytu, naruszył obowiązki informacyjne określone w ustawie o kredycie konsumenckim, a także by powód złożył skuteczne oświadczenie o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego albo by wobec powoda spełnione zostały przesłanki skutecznego skorzystania z sankcji kredytu darmowego. Pozwany nie wprowadził powoda w błąd co do rzeczywistych kosztów zobowiązania, wobec czego pozwany nie jest zobowiązany do zwrotu powodowi jakichkolwiek świadczeń. Pozwany zaprzeczył również, by powodowi przysługiwało względem pozwanego jakiekolwiek roszczenie o zapłatę oraz aby oświadczenie o skorzystaniu z tzw. sankcji kredyt darmowego zostało złożone przez [redacted]ę w terminie określonym w art. 45 ust. 5 u.k.k. Bank zakwestionował również, by naruszył obowiązki informacyjne wynikające z art. 30 ust. 1 pkt 15 u.k.k. oraz by powód uiścił na rzecz [redacted] z własnego majątku prowizję, tym samym pozwany zakwestionował wysokość dochodzonej pozwem kwoty. Ponadto pozwany podniósł zarzut przedawnienie roszczenia strony powodowej w zakresie, w jakim dochodzi ona zapłaty kwot uiszczonych na rzecz [redacted] tytułem odsetek [redacted]nych uiszczonych tytułem odsetek rat odsetkowych zapłaconych przez nią na rzecz [redacted] dniem 31 grudnia 2022 r., ewentualnie przed datą ustaloną przez Sąd. Pozwany wskazał również, że roszczenie o zwrot zapłaconych rat stanowi roszczenie o zwrot świadczenia [redacted], a do tego typu roszczeń zastosowanie znajduje trzyletni termin przedawnienia określony w art. 118 in fine k.c. Pozwany podkreślił, że w niniejszej sprawie oświadczenie o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego nie pochodzi od [redacted], który pierwotnie zawierał przedmiotową [redacted], tylko od Cesjonariusza co powoduje, że już tylko z tej przyczyny powództwo powinno zostać oddalone w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 listopada 2020 r. [redacted]a [redacted] zawarł z [redacted] Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w Warszawie [redacted] o Kredyt konsolidacyjny nr [redacted]. Bank udzielił [redacted] kredytu w wysokości 31 183,98 złotych, który miał być przeznaczony na potrzeby konsumpcyjne [redacted] w wysokości 5 000,00 złotych oraz na spłatę zobowiązań kredytowych [redacted] z tytułu: a) [redacted]y kredytu Kredyt niecelowy oraz studencki nr 002453429389 na rachunek prowadzony w ING Banku Śląskim Spółce Akcyjnej w wysokości 12 373,00 złotych oraz b) [redacted]y kredytu Kredyt niecelowy oraz studencki nr 002459922114 na rachunek prowadzony w ING Banku Śląskim Spółce akcyjnej w wysokości 10 445,00 złotych oraz prowizji za udzielenie kredytu w wysokości 3 369,98 złotych *(dowód: § 1 ust. 1 pkt 1 [redacted]y o Kredyt konsolidacyjny nr [redacted] k. 22 – 23 v.)*.

Kwotę udzielonego kredytu [redacted]a [redacted] spłacić wraz z należnymi odsetkami [redacted]nymi w 50 równych ratach kapitałowo – odsetkowych płatnych nie później niż do 12 dnia każdego miesiąca na zasadach i warunkach określonych w dalszej części [redacted]y *(dowód: § 1 ust. 4 [redacted]y o Kredyt konsolidacyjny nr [redacted] k. 23 v.)*.

[redacted]a została zawarta pod warunkiem zawieszającym wydania pozytywnej decyzji kredytowej, poprzedzonej pełną weryfikacją i potwierdzeniem zgodności wszystkich danych zgłoszonych przy składaniu wniosku. Bank informuje [redacted]ę o ostatecznej decyzji nie później niż w ciągu 7 dni od dnia zawarcia [redacted]y w formie wiadomości SMS wysłanej na podany numer telefonu komórkowego lub w formie automatycznej wiadomości głosowej przekazanej na numer telefonu stacjonarnego. Podjęcie pozytywnej decyzji kredytowej jest równoznaczne z możliwością uruchomienia kredytu. Wypłata kredytu nastąpi w ciągu 3 dni od poinformowania [redacted] o ostatecznej decyzji, o czym mowa w ust. 5 powyżej. Za datę uruchomienia środków uznaje się datę wypłaty danej kwoty z tytułu kredytu zgodnie z dyspozycją [redacted], o której mowa w ust. 7. WW. środki zostaną przekazane przez Bank [redacted] zgodnie z odrębną dyspozycją stanowiąca załączniki do niniejszej [redacted]y *(dowód: § 1 ust. 5,6 i 7 [redacted]y o Kredyt konsolidacyjny nr [redacted] k. 23 v.)*.

Oprocentowanie kredytu było liczone według stopy zmiennej, która na dzień zawarcia [redacted]y wynosiła 7.19% w stosunku rocznym. Na dzień zawarcia [redacted]y stosowanym w [redacted]ie wskaźnikiem referencyjnym jest WIBOR, który jest opracowywany przez GPW Benchmark SA. Oprocentowanie to suma zmiennej stawki wskaźnika referencyjnego WIBOR 3M (stawki referencyjnej WIBOR 3M) i stałej w okresie [redacted]y marży 6.97 punktów procentowych. W trakcie [redacted]y oprocentowanie nie przekroczy wysokości odsetek maksymalnych w rozumieniu art. 359 § 2^1 kodeksu cywilnego *(dowód: § 2 ust. 1,2, 3 i 4 [redacted]y o Kredyt konsolidacyjny nr [redacted] k. 23 v.)*.

Bank pobiera opłaty i prowizje zgodnie z postanowieniem [redacted]y oraz Taryfy Opłat i Prowizji Alior Baku SA [redacted] Indywidualnych, zwanej dalej Taryfą Opłat i Prowizji, za czynności związane z obsługą kredytu oraz zmianą postanowień [redacted]y. W trakcie trwania [redacted]y opłaty i prowizje mogą ulec zmianie. Zmiany opłat i prowizji mogą nastąpić w przypadku wystąpienia przynajmniej jednego z poniższych warunków:

1) zmiany wysokości płacy minimalnej oraz poziomu wskaźników publikowanych przez GUS, inflacji, przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw,

2) zmiany cen energii, połączeń telekomunikacyjnych, usług pocztowych, rozliczeń międzybankowych oraz stóp procentowych ustalany przez Narodowy Bank Polski,
3) zmiany cen usług i operacji, z których Bank korzysta przy wykonywaniu poszczególnych czynności bankowych i niebankowych,
4) zmiany zakresu lub formy świadczonych przez Bank usług (w tym zmiany lub dodania nowej funkcjonalności w zakresie obsługi danego produktu) w zakresie, w jakim te zmiany mają wpływ na kosztu ponoszone przez Bank w związku z wykonywaniem [redacted]y,
5) zmiany przepisów prawa regulujących produktu lub usługi oferowane przez Bank lub mających wpływ na wykonywanie [redacted]y, w zakresie w jakim ta zmiana mają wpływ na koszty ponoszone przez Bank w związku z wykonywaniem [redacted]y,
6) zmiany przepisów podatkowych i/lub zasad rachunkowości stosowanych przez Bank, w zakresie w jakim te zmiany mają wpływ na koszty ponoszone przez Bank w związku z wykonywaniem [redacted]y,
7) Zmiana lub wydanie nowych orzeczeń sądowych, orzeczeń organów administracji, zaleceń lub rekomendacji uprawnionych organów, w tym Komisji Nadzoru Finansowego – w zakresie mającym wpływ na koszty ponoszone przez Bank w związku z wykonywaniem [redacted]y.

Zmiany stawek opłat i prowizji następują na zasadach i w wysokości określonych w Taryfie Opłat i Prowizji *(dowód: § 3 ust. 1,2, 3 i 4 [redacted]y o Kredyt konsolidacyjny nr [redacted] k. 24 v.)*.

Całkowita kwota kredytu wynosi 27 818,00 zł. Kwota ta nie obejmuje kredytowanych kosztów kredytu określonych w § 1 ust. 1 pkt. 3).

Całkowity koszt kredytu na dzień zawarcia [redacted]y wynosi: 8311,49 zł. Na całkowity koszt kredytu składają się:

1) naliczone odsetki [redacted]ne – 4 945,51 zł,
2) prowizja za udzielenie kredytu – 3 365,98 zł.

Całkowita kwota do zapłaty na dzień zawarcia [redacted]y wynosi 36 129,49 zł. Jest to suma całkowitej kwoty kredytu z ust. 1 oraz całkowitego kosztu kredytu z ust. 2.

Rzeczywista roczna stopa oprocentowania (RRSO) na dzień zawarcia [redacted]y wynosi 13,88%. Bank wyliczył ją uwzględniając wartości z ust. 1-3 powyżej oraz przyjmując następujące założenia:

1) [redacted]a będzie obowiązywać przez czas, na który została zawarta, a zobowiązania z niej wynikające zostaną wypełnione w terminach określonych w [redacted]ie,
2) Spłata kredytu odbywać się będzie w równych ratach miesięcznych określonych w [redacted]ie,
3) Prowizja za udzielenie kredytu (o ile występuje), opłata dla pośrednika kredytowego (o ile występuje) oraz jednorazowa składka ubezpieczeniowa (o ile występuje) są kredytowane,

4) Odstępy czasu między datami używanymi w obliczeniach wyrażone będą w latach lub w ułamkach roku, przy czy, rok liczy 365 dni, a w przypadku lat przestępnych 366 dni,
5) Wynik obliczeń podajemy z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku *(dowód: § 4 [redacted]y o Kredyt konsolidacyjny nr [redacted] k. 24 v.).*

Spłaty rat kapitałowo – odsetkowych [redacted]a [redacted] zgodnie z terminami i w wysokości określonej w doręczonym aktualnym harmonogramie spłaty. Każdą wpłatę na rachunek kredytu Bank zalicza na pokrycie zadłużenia w następującej kolejności: należne opłaty i prowizje, odsetki [redacted]ne, kwota kapitału. [redacted]a [redacted] przedterminowej spłaty części lub całości kwoty kredytu zgodnie z poniższymi zasadami:

1) w przypadku spłaty całości lub części kredytu przed terminem określonym w [redacted]ie, całkowity koszt kredytu ulega obniżeniu o te koszty, które dotyczą okresu, o której skrócono czas obowiązywania [redacted]y, chociażby [redacted]a poniósł je przed tą spłatą, z wyłączeniem kosztów ochrony ubezpieczeniowej jeżeli [redacted]a [redacted] kontynuować tę ochronę,
2) w przypadku spłaty części kredytu przed terminem określonym w [redacted]ie, po rozliczeniu wpłaconych środków przez Bank, z zastrzeżeniem pkt. 3), Bank proporcjonalnie obniży wysokość pozostałych do spłaty rat miesięcznych zachowując dotychczasowy okres kredytowania. Taka zmiana nie wymaga zawarcia aneksu. W takim przypadku Bank prześle niezwłocznie [redacted] spłat,
3) [redacted]a [redacted] częściowej spłaty w inny sposób niż określony w pkt. 2), powinien złożyć Bankowi dyspozycję określającą inny sposób rozliczenia wcześniejszej spłaty (m.in. skrócenie okresu kredytowania przy zachowaniu wysokości aktualnej raty lub spłata kredytu zgodnie z obowiązującym harmonogramem) (*dowód: § 5 ust. 1, 4 i 6 [redacted]y o Kredyt konsolidacyjny nr [redacted] k. 24 v.).*

Należność niespłacona w terminie wynikającym z [redacted]y albo spłacona w niepełnej wysokości stanowi w całości lub w części niespłaconej zadłużenie przeterminowane poczynając od dnia następnego po terminie spłaty wynikającym z [redacted]y. Odsetki od zadłużenia przeterminowanego są naliczane od dnia następnego po dniu, w którym miała nastąpić spłata zgodnie z obowiązującym harmonogramem spłat do dnia rzeczywistej spłaty. Oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego są naliczane od dnia następnego po dniu, w którym miała nastąpić spłata zgodnie z obowiązującym harmonogramem spłat do dnia rzeczywistej spłaty. Oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego jest równie wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie w rozumieniu art. 481 § 2^1 kodeksu cywilnego i w dniu zawarcia [redacted]y wynosi 11.20% w stosunku rocznym. Zmiana oprocentowania zadłużenia przeterminowanego następuje w przypadku zmiany wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie. Zadłużenie przeterminowane [redacted] z tytułu niespłaconego kredytu zaspokajane jest w następującej kolejności:

1) koszty sądowe, koszty egzekucyjne oraz należne opłaty i prowizje,
2) odsetku [redacted]ne,
3) kwota kapitału,

4) odsetki od zadłużenia przeterminowanego.
5) należności określone w pkt. 1) – 3) naliczane są na poczet najdalej wymagalnych *(dowód: § 7 ust. 1, 10, 11, 12, 15 [redacted]y o Kredyt konsolidacyjny nr [redacted] k. 24 v.).*

[redacted]a ulega rozwiązaniu z 30-dniowego terminu wypowiedzenia bądź w każdym czasie, za porozumieniem stron. Bank ma prawo wypowiedzieć [redacted] w przypadku zaistnienia jednej z poniższych przesłanek:

1) niedotrzymania przez [redacted]ę [redacted] kredytu,
2) utraty przez [redacted]ę [redacted].

W przypadku wypowiedzenia [redacted]y, [redacted]a [redacted] do spłaty całości zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizjami najpóźniej do ostatniego dnia okresu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia *(dowód: § 8 [redacted]y o Kredyt konsolidacyjny nr [redacted] k. 24 v.).*

W dniu 23 grudnia 2024 r. [redacted]a [redacted] udzielił [redacted]owi [redacted] bezterminowego pełnomocnictwa i upoważnienia do podjęcia w imieniu [redacted] pieniężnymi, zarówno obecnymi, jak i przyszłymi, o zwrot wszelkich nienależnie pobranych opłat, kosztów i odsetek oraz innymi wierzytelnościami mogącymi wynikać z zastosowania przepisu art. 45 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, przewidującego tzw. sankcję kredytu darmowego, wraz ze wszystkimi związanymi z tymi wierzytelnościami prawami, w tym z należnościami ubocznymi, przysługującymi [redacted] z tytułu [redacted]y nr [redacted] z dnia 19 listopada 2020 r. zawartej z Alior Bank Spółką Akcyjną, na rzecz [redacted] [redacted] [redacted]w drodze odpłatnej czynności prawnej, w tym w drodze [redacted]y cesji, na warunkach pozostawionych uznaniu pełnomocnika. Ponadto pełnomocnik był uprawniony do dokonania korekt ewentualnych omyłek pisarskich lub innych błędów w zakresie opisu wierzytelności [redacted] w imieniu [redacted] materialno – prawnych oświadczeń woli wobec Alior Bank Spółka Akcyjnej dotyczących w szczególności skorzystania z uprawnień wynikających z art. 45 ustawy o kredycie konsumenckim, oświadczeń w zakresie uchylania się od skutków prawnych oświadczenia [redacted] pod wpływem błędu, a także odstąpienia od [redacted]y, jak również doręczenia oświadczenia [redacted] do Alior Bank Spółki Akcyjnej o skorzystanie z sankcji kredytu darmowego, określonej w art. 45 ww. ustawy. [redacted]a [redacted] zgodę na doręczenie powyższego oświadczenia do Alior Bank Spółka Akcyjna przez Spółkę *(dowód: Pełnomocnictwo nr 87313 k.17).*

W tym samym dniu tj. 23 grudnia 2024 r. [redacted]a [redacted] ustanowił powoda do reprezentowania go przed pozwany Alior Bank Spółką Akcyjną w zakresie uzyskiwania wszelkich informacji, jak również dokumentów, kserokopii, wyjaśnień i innych podobnych dotyczących [redacted]y kredytowej i zwolnił Kredytodawcę z tajemnicy bankowej względem ww. pełnomocnika w zakresie niezbędnym dla realizacji niniejszego upoważnienia *(dowód: Zwolnienie z tajemnicy bankowej wraz z pełnomocnictwem k. 19)*.

Pismem z 23 grudnia 2024 r. [redacted] złożył pozwanemu w trybie art. 45 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim oświadczenie o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego, wskazując, że kredytodawca naruszył obowiązki wskazane w art. 30 ust. 1 pkt 10 oraz art. 30 ust. 1 pkt 16 u.k.k. w zw z art. 49 ust. 1 u.k.k., art. 30 ust. 1 pkt 7 u.k.k., art. 30 ust. 1 pkt 4 u.k.k., art. 30 pkt 10 u.k.k., art. 30 ust. 1 pkt 6 u.k.k., art. 30 ust. 1 pkt 1-5

u.k.k., art. 30 ust. 1 pkt 10 u.k.k., oraz art. 30 ust. 1 pkt 15 u.k.k. Jednocześnie [redacted] wskazał, że we wszelkich sprawach związanych z niniejszym oświadczeniem należy kontaktować się ze spółką [redacted] *(dowód: Oświadczenie z dnia 23 grudnia 2024 r. k. 16)*.

W załączeniu pisma z dnia 31 grudnia 2024 r. pełnomocnik [redacted] – [redacted] złożył pozwanemu oświadczenie o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego w odniesieniu do [redacted] kredytu nr [redacted] z dnia 19 listopada 2020 r. Pismo zostało doręczone pozwanemu w dniu 3 stycznia 2025 r. wraz z odpisem pełnomocnictwa i oryginałem zwolnienia z tajemnicy bankowej *(dowód: pismo pełnomocnika [redacted] z dnia 31 grudnia 2024 r. wraz z potwierdzenie nadania i odbioru k. 29 – 30)*.

W dniu 7 stycznia 2025 r. [redacted] reprezentowany przez pełnomocnika [redacted] zawarł z [redacted] cesji nr 87313, na podstawie której [redacted] na rzez powoda wszelkie wierzytelności pieniężne przysługujące mu od Alior Banku Spółki Akcyjnej oraz ewentualnych jego następców prawnych, wynikające z [redacted] kredytu konsumenckiego nr [redacted] z dnia 19 listopada 2020 r. obejmujące wierzytelności o zwrot wszelkich nienależnie pobranych opłat, kosztów i odsetek oraz inne wierzytelności mogące wynikać z zastosowania przepisu art. 45 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim przewidującego tzw. sankcję kredytu darmowego wraz ze wszystkimi związanymi z tym wierzytelnościami prawami, w tym z należnościami ubocznymi. Cena nabycia wierzytelnością, którą uzyskał [redacted] wynosiła 910,00 złotych. [redacted] cesji została przekazana pozwanemu. *(dowód: [redacted] cesji wraz z załącznikami k. 20 – 21, 18, zeznania świadka Tomasza [redacted] złożone na rozprawie w dniu 3 września 2026 r., - zapis dźwięku i obrazu 00:07:58 – 00:52:17, potwierdzenie przelewu z 20 stycznia 2025 r. k. 116, wiadomość mailowa z dnia 9 stycznia 2025 r. k. 34)*.

Pismem z dnia 16 stycznia 2025 r. zostało skierowane do pozwanego wezwanie do zwrotu kwoty 10 335,05 zł w terminie 3 dni od dnia otrzymania pisma na rachunek bankowy powoda. Wezwanie zostało przesłane pozwanemu za pośrednictwem wiadomości mailowej w dniu 16 stycznia 2025 r. *(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z wydrukiem wiadomości mailowej z dnia 16 stycznia 2025 r. k. 31 – 33)*.

Roszczenie objęte pozwem łącznie wynosiło 10 335,05 złotych, w tym 7 115,61 zł stanowiły odsetki kapitałowe uiszczone przez [redacted], a 3 365,98 zł prowizja z [redacted]. Uwzględniona została również kwota 146,54 zł zwrócona [redacted] Bank w związku z przedterminową spłatą kredytu. [redacted] kredytu została zamknięta w dniu 8 listopada 2024 r. *(dowód: opinia bankowa o poniesionych kosztach kredytu wraz z potwierdzeniem przelewu k. 27 – 28)*.

Powyższy [redacted] Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdującej się w aktach sprawy, które uznał za wiarygodne. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważania ich autentyczności, czy też prawdziwości twierdzeń w nich zawartych. Nie wystąpiły również żadne inne okoliczności mogące podważyć autentyczność przedłożonych do sprawy [redacted] z dokumentów.

W okolicznościach niniejszej sprawy [redacted], tj. fakt zawarcia [redacted] o Kredyt konsolidacyjny nr [redacted] przez [redacted] o określonej treści, wysokość i termin spłat, pozostawał bezsporny. Spornym natomiast pozostawało czy oświadczenie

[redacted] o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego określonej w art. 45 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 1723) o kredycie konsumenckim (dalej u.k.k.) pozostawało uzasadnione, a w konsekwencji – czy [redacted]a [redacted] dokonał na rzecz pozwanego Banku zapłaty świadczenia [redacted] żądanie zwrotu należności, którego domagał się powód. W tym miejscu wskazać również należy, że biorąc pod uwagę treść zeznań [redacted] złożonych na rozprawie w dniu 3 września 2026 r., w tym wskazania, że nie domaga się stwierdzenia nieważności [redacted]y cesji z 7 stycznia 2025 r. zawartej z powodem Sąd uznał [redacted] cesji za skuteczną i uprawniającą powoda do wystąpienia z roszczeniem w przedmiotowej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającym zakresie, podlegając oddaleniu w niewielkiej części, co do należności odsetkowej.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że w uzasadnieniu wyroku nie ma potrzeby wyrażania szczegółowego stanowiska do wszystkich poglądów prezentowanych przez strony, o ile nie miały one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy *(zob. m. in. wyrok Sądu Najwyższego z 29 października 1998 roku, sygn. akt II UKN 282/98, oraz wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 21 lipca 2015 roku w sprawie Deryan przeciwko Turcji 41721/04).* Dopuszczalne – a w świetle brzmienia art. 327^1 § 2 k.p.c. wręcz konieczne - jest rozprawienie się z poszczególnymi zarzutami niejako *en bloc,* poprzez zaprezentowanie odmiennego zapatrywania w kwestii faktów lub prawa nie pozostawiające przestrzeni dla racjonalnej obrony pozostałych zarzutów, które – przy uwzględnieniu koncepcji sądu – stają się wówczas bezprzedmiotowe *(zob. m. in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 20 grudnia 2017 roku, sygn. akt VI ACa 1651/15).*

Odnosząc się do najdalej idącego zarzutu strony pozwanej w zakresie braku legitymacji powoda wskazać należy, że legitymacja czynna stanowi uprawnienie do wystąpienia z roszczeniem przeciwko innemu podmiotowi wynikające z konkretnego stosunku materialnego łączącego strony bądź z ustawy. W kontekście powyższego, wyłącznie przepisy prawa materialnego jako podłoże interesu prawnego traktują o legitymacji procesowej określonego podmiotu jako strony. Wobec tego, skoro znaczenia strony należy ujmować w aspekcie materialnoprawnym, to okoliczność, czy jednostka posiada uprawnienie do wystąpienia z roszczeniem należy rozważać w oparciu o przepisy materialne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2010 r., sygn. akt II CSK 323/09, Legalis nr 336542). Analiza merytoryczna danego przypadku winna zostać poprzedzona ustaleniem, czy strony posiadają legitymację w procesie, albowiem ocena negatywna w tym zakresie skutkuje oddaleniem powództwa bez konieczności dalszego osądu *(por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 2 kwietnia 2009 r., sygn. akt I ACa 53/09, Legalis nr 218282).*

Zgodnie z art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu [redacted]nemu albo właściwości zobowiązania, a wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Mając na uwadze przedstawiony w sprawie materiał dowodowy Sąd nie miał wątpliwości, że powód skutecznie nabył wierzytelność objętą żądaniem pozwu, bowiem [redacted]a cesji z dnia 7 stycznia 2025 r. zawarta została przez działającego imieniem powoda Prokurenta i pełnomocnika [redacted] – [redacted] działającego na podstawie pełnomocnictwa z dnia 23 grudnia 2024 r. udzielonego mu przez [redacted]ę. Z treści tego

pełnomocnictwa wynika wprost, że [redacted] upoważniony został między innymi do podjęcia w imieniu [redacted] pieniężnymi, zarówno obecnymi, jak i przyszłymi, o zwrot wszelkich nienależnie pobranych opłat, kosztów i odsetek oraz innymi wierzytelnościami mogącymi wynikać z zastosowania przepisu art. 45 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, przewidującego tzw. sankcję kredytu darmowego, wraz ze wszystkimi związanymi z tymi wierzytelnościami prawami, w tym z należnościami ubocznymi, przysługującymi [redacted] z tytułu [redacted]y nr [redacted] z dnia 19 listopada 2020 r. zawartej z Alior Bank Spółką Akcyjną, na rzecz [redacted] w drodze odpłatnej czynności prawnej, w tym w drodze [redacted]y cesji, na warunkach pozostawionych uznaniu pełnomocnika. Odnosząc się z kolei do podniesionych przez pozwanego zarzutów w zakresie nieetycznego i sprzecznego z zasadami współżycia społecznego działania powoda, który nie przekazał [redacted]owi [redacted] pełnej informacji o przysługującej mu względem pozwanego Banku wierzytelności i określenia ceny nabycia wierzytelności jedynie na 910,00 złotych wskazać należy, że na rozprawie w dniu 3 września 2026 r. [redacted]a [redacted] wskazał, że nie domaga się stwierdzenia nieważności [redacted]y cesji z 7 stycznia 2025 r. Podkreślił, że trudno mu powiedzieć, czy mając na uwadze ryzyko przegrania sprawy i poniesienia kosztów sądowych w kwocie około 4 500,00 złotych zdecydowałby się na wniesienie pozwu przeciwko Bankowi. Świadek przyznał również, że nie przeczytał do końca [redacted]y cesji i nie wiedział, że została tam wpisana kwota 10 336,00 złotych. Wobec powyższego badając legitymację procesową powoda przez pryzmat art. 509 i następne k.c. Sąd uznał ją za skuteczną.

Przechodząc do dalszych rozważań wskazać należy, że przedmiotowym pozwem powód wystąpił przeciwko pozwanemu z roszczeniem zwrotu uiszczonych odsetek i innych kosztów kredytu konsumenckiego, które powstały po stronie poprzednika prawnego powoda wobec uruchomienia przez niego sankcji kredytu darmowego.

Powód wywodził swoje roszczenie z treści art. 410 k.c. w zw. z art. 405 i n. k.c. regulującymi świadczeni nienależne. Przepis ten stanowi, że przepisy artykułów poprzedzających (dotyczących bezpodstawnego wzbogacenia) stosuje się w szczególności do świadczenia [redacted] (§ 1). Świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia [redacted] zamierzony cel świadczenia [redacted] osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia [redacted] i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia (§ 2).

Zgodnie z art. 45 ust 1 u.k.k. w przypadku naruszenia przez kredytodawcę art. 29 ust. 1, art. 30 ust. 1 pkt 1-8, 10,11,14-17, art. 31-33, art. 33a i 36a-36c, konsument po złożeniu kredytodawcy pisemnego oświadczenia [redacted] bez odsetek i innych kosztów kredytu należnych kredytodawcy w terminie i w sposób ustalony w [redacted]ie.

Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że łącząca poprzednika prawnego powoda i pozwanego [redacted]a o Kredyt konsolidacyjny nr [redacted] z dnia 19 listopad 2020 r. ma charakter [redacted]y o kredyt konsumencki. Stosownie do treści art. 3 ust. 1 u.k.k. przez [redacted] o kredyt konsumencki rozumie się [redacted] o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Ustawę stosuje się także do umów o kredyt konsumencki, który spółdzielcza kasa [redacted] w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia swojemu

członkowi (art. 2 ust. 1 u.k.k.). Pozwany udzielił poprzednikowi prawnemu powoda pożyczki w zakresie prowadzonej przez siebie działalności, natomiast [redacted]a [redacted] zawierając [redacted] działał jako konsument w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego zgodnie z treścią art. 22^1 k.c.

Konsekwencją powyższego jest zastosowanie w niniejszej sprawie regulacji ochronnych wynikających z postanowień przytoczonej ustawy. Z kolei ustawa ta stanowi implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2008/48 z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.Urz.UE „L" z 2008 r., nr 136, s. 66 ze zm., dalej: dyrektywa 2008/48). Jedną z regulacji mających zapewnić realizację celu budowania zaufania konsumenta do usług kredytowych oraz porównywalności ofert kredytowych jest regulacja art. 30 u.k.k. przewidująca wymogi informacyjne, które spełniać powinna [redacted]a o kredyt konsumencki. [redacted]a ta powinna określać: 1) imię, nazwisko i adres konsumenta [redacted], nazwisko (nazwę) i adres (siedzibę) oraz adres do doręczeń elektronicznych wpisany do bazy adresów elektronicznych kredytodawcy i pośrednika kredytowego; 2) rodzaj kredytu; 3) czas obowiązywania [redacted]y; 4) całkowitą kwotę kredytu; 5) terminy i sposób wypłaty kredytu; 6) stopę oprocentowania kredytu, warunki stosowania tej stopy, a także okresy, warunki i procedury zmiany stopy oprocentowania wraz z podaniem indeksu lub stopy referencyjnej, o ile ma zastosowanie do pierwotnej stopy oprocentowania kredytu; jeżeli [redacted]a o kredyt konsumencki przewiduje różne stopy oprocentowania, informacje te podaje się dla wszystkich stosowanych stóp procentowych w danym okresie obowiązywania [redacted]y; 7) rzeczywistą roczną stopę oprocentowania oraz całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta ustaloną w dniu zawarcia [redacted]y o kredyt konsumencki wraz z podaniem wszystkich założeń przyjętych do jej obliczenia; 8) zasady i terminy spłaty kredytu, w szczególności kolejność zaliczania rat kredytu konsumenckiego na poczet należności kredytodawcy, w tym informację o prawie, o którym mowa w art. 37 ust. 1; jeżeli w ramach kredytu stosuje się różne stopy oprocentowania dla różnych należności kredytodawcy, należy także podać kolejność zaliczania rat kredytu konsumenckiego na poczet różnych należnych sald, dla których stosuje się różne stopy oprocentowania; 9) zestawienie zawierające terminy i zasady płatności odsetek oraz wszelkich innych kosztów kredytu, w przypadku gdy kredytodawca lub pośrednik kredytowy udziela karencji w spłacie kredytu; 10) informację o innych kosztach, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z [redacted]ą o kredyt konsumencki, w szczególności o opłatach, w tym opłatach za prowadzenie jednego lub kilku rachunków, na których są zapisywane zarówno transakcje płatności, jak i wypłaty, łącznie z opłatami za korzystanie ze środków płatniczych zarówno dla transakcji płatności, jak i dla wypłat, prowizjach, marżach oraz kosztach usług dodatkowych, w szczególności ubezpieczeń, jeżeli są znane kredytodawcy, oraz warunki, na jakich koszty te mogą ulec zmianie; 10a) numer rachunku płatniczego do spłaty kredytu, jeżeli [redacted]a przewiduje samodzielną spłatę rat kredytu przez konsumenta; 11) roczną stopę oprocentowania zadłużenia przeterminowanego, warunki jej zmiany oraz ewentualne inne opłaty z tytułu zaległości w spłacie kredytu; 12) skutki braku płatności; 13) informację o konieczności poniesienia opłat notarialnych, o ile wystąpią; 14) sposób zabezpieczenia i ubezpieczenia spłaty kredytu, jeżeli [redacted]a je przewiduje; 15) termin, sposób i skutki odstąpienia konsumenta od [redacted]y, obowiązek zwrotu przez konsumenta [redacted] kredytodawcę kredytu oraz odsetek zgodnie z rozdziałem 5, a także kwotę odsetek należnych w stosunku dziennym; 16) prawo konsumenta do spłaty kredytu przed terminem oraz procedurę spłaty kredytu przed terminem; 17) informację o prawie kredytodawcy do otrzymania prowizji za spłatę kredytu przed

terminem i o sposobie jej ustalania, o ile takie prawo zastrzeżono w [redacted]ie; 18) informację o prawie, o którym mowa w art. 59 ust. 1; 19) warunki rozwiązania [redacted]y; 20) informację o możliwości korzystania z pozasądowego rozstrzygania sporów oraz zasadach dostępu do tej procedury, jeżeli takie prawo przysługuje konsumentowi; 21) wskazanie organu nadzoru właściwego w sprawach ochrony konsumentów.

Przechodząc do analizy warunków [redacted]y kredytu i wskazanych powyżej przepisów prawa w ocenie Sądu pozwany naruszył art. 30 ust. 1 pkt 5 u.k.k. poprzez brak jasnego wskazania daty wypłaty środków uruchomionego kredytu. Zgodnie z § 1 ust. 5,6 i 7 [redacted]y o Kredyt konsolidacyjny nr [redacted] [redacted]a została zawarta pod warunkiem zawieszającym wydania pozytywnej decyzji kredytowej, poprzedzonej pełną weryfikacją i potwierdzeniem zgodności wszystkich danych zgłoszonych przy składaniu wniosku. Bank informuje [redacted]ę o ostatecznej decyzji nie później niż w ciągu 7 dni od dnia zawarcia [redacted]y w formie wiadomości SMS wysłanej na podany numer telefonu komórkowego lub w formie automatycznej wiadomości głosowej przekazanej na numer telefonu stacjonarnego. Podjęcie pozytywnej decyzji kredytowej jest równoznaczne z możliwością uruchomienia kredytu. Wypłata kredytu nastąpi w ciągu 3 dni od poinformowania [redacted] o ostatecznej decyzji, o czym mowa w ust. 5 powyżej. Za datę uruchomienia środków uznaje się datę wypłaty danej kwoty z tytułu kredytu zgodnie z dyspozycją [redacted], o której mowa w ust. 7. WW. Środki zostaną przekazane przez Bank [redacted] zgodnie z odrębną dyspozycją stanowiąca załączniki do niniejszej [redacted]y. Z powyższych zapisów nie sposób wywnioskować, kiedy [redacted]a [redacted] się udostępnienia środków z uruchomionego kredytu. Zastosowane sformułowania nie wskazują konsumentowi konkretnego zdarzenia/ dnia wypłaty środków, co stanowi napuszenie przepisów art. art. 30 ust. 1 pkt 5 u.k.k.

Naruszony został również art. 30 ust. 1 pkt 6 u.k.k. poprzez brak dostatecznego, tj. czytelnego i zrozumiałego opisu warunków stosowania oprocentowania. W treści [redacted]y strona pozwana wskazała stopę oprocentowania kredytu, która na dzień zawarcia [redacted]y wynosiła 7.19% w stosunku rocznym i była liczona według stopy zmiennej pomijając informację na temat tego, od jakiej konkretnej kwoty oprocentowanie to będzie naliczane. Treść [redacted]y nie pozwala na przyjęcie, że strona pozwana przedstawiła [redacted] [redacted] [redacted]y informacje, w jaki dokładnie sposób została obliczona kwota skapitalizowanych w [redacted]ie odsetek. Ponadto z analizy zapisów [redacted]y i harmonogramu spłaty wynika, że pozwany naliczał oprocentowania również od pozaodsetkowych kosztów kredytu, co jest niedopuszczalne.

Podkreślić trzeba, że na gruncie dyrektywy 2008/24 ustawodawca unijny oddzielił od siebie pojęcia całkowitej kwoty kredytu (art. 3 lit. l dyrektywy, której odpowiednik stanowi art. 5 ust. 7 o kredycie konsumenckim) – tj. kwoty, która jest udostępniana konsumentowi tj. faktycznie mu udostępniana od całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta art. 3 lit. g, którego odpowiednik stanowi art. 5 ust. 6 o kredycie konsumenckim), który oznacza wszystkie koszty łącznie z odsetkami, prowizjami, podatkami oraz wszelkimi innymi opłatami, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z [redacted]ą o kredyt. Łącznie te dwie kwoty składają się na całkowitą kwota do zapłaty przez konsumenta – o czym przesądza treść art. 3 lit. h dyrektywy 2008/48 (którego odpowiednik stanowi art. 5 ust. 8 o kredycie konsumenckim), co oczywiście skutkuje tym, że żadne z tych kwoty nie mogą się pokrywać, a żadna kwota nie może należeć jednocześnie do całkowitej kwoty kredytu i do całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta.

Dalej wskazać należy, że pojęcie stopy oprocentowania kredytu zostało określone w art. 3 lit. g dyrektywy 2008/48 (którego odpowiednik stanowi art. 5 ust. 10 ustawy o kredycie konsumenckim) jako stopa oprocentowania wyrażona jako stałe lub zmienne oprocentowanie stosowane w stosunku rocznym do wypłaconej kwoty kredytu. Pojęcie te odnosi się więc do całkowitej kwoty kredytu – tj. kwoty faktycznie udostępnionej [redacted] i tylko od tej kwoty winno być liczone. Zatem przyjąć należy, że zgodnie z przepisami dyrektywy 2008/48, a co za tym idzie przepisów o kredycie konsumenckim możliwe jest pobieranie odsetek jedynie od całkowitej kwoty kredytu – tj. kwoty faktycznie wypłaconej [redacted]. Oprocentowanie natomiast kwoty, która nie została faktycznie udostępniona [redacted] obliczenie stopy oprocentowania kredytu i narusza przepisy dyrektywy 2008/48, a tym samym przepis art. 30 ust. 1 punkt 6 ustawy o kredycie konsumenckim, co potwierdził Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z 23 kwietnia 2026 roku w sprawie o sygn. akt C-744/24.

Składniki kosztów kredytu nie mogą być naliczane od siebie, np. odsetki od prowizji, a zatem praktyka naliczania odsetek od całkowitego kosztu kredytu (lub jego poszczególnych elementów) jest niezgodna z ustawą o kredycie konsumenckim i z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającą dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.Urz.UE.L z 2008 r. Nr 133, str. 66)

W swoim orzecznictwie TSUE zaznaczył, że do sądu krajowego należy zweryfikowanie, czy kwota została niezgodnie z prawem włączona do całkowitej kwoty kredytu w rozumieniu art. 3 lit. l) dyrektywy 2008/48, która to okoliczność może mieć wpływ na obliczenie RRSO i w konsekwencji może wpłynąć na prawidłowość informacji, które kredytodawca powinien, zgodnie z art. 10 ust. 2 tej dyrektywy, wskazać w danej [redacted]ie kredytu. Niezgodne z prawem włączenie do całkowitej kwoty kredytu kwot należących do całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta spowoduje w nieunikniony sposób zaniżenie RRSO, ponieważ wysokość tej stopy zależy od całkowitej kwoty kredytu *(zob. wyroki z 21 kwietnia 2016 r., C-377/14, Radlinger i Radlingerová, EU:C:2016:283, pkt 85-89, i z 16 lipca 2020 r., Soho Group, C-686/19, EU:C:2020:582, pkt 42).*

Jak wynika z akt sprawy [redacted] odsetki od pozaodsetkowych kosztów kredytu, co doprowadziło do zaniżenia RRSO, a tym samym konsument został wprowadzony w błąd co do zakresu swojego zobowiązania i pozbawiony możliwości realnego porównania ofert na rynku, co gwarantują my przepisy prawa. Z tej również przyczyny, jako kolejny przejaw naruszenia obowiązku informacyjnego wobec konsumenta, sąd przyjął sankcję kredytu darmowego.

W ocenie Sądu pozwany naruszył art. 30 ust. 1 pkt 7 z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim poprzez wadliwe wskazanie RRSO i naliczanie odsetek od pozaodsetkowych kosztów kredytu. W treści [redacted]y kredytowej pozwany błędnie wskazał rzeczywistą roczną stopę oprocentowania oraz całkowita kwotę do zapłaty ustaloną w dniu zawarcia [redacted]y kredytowej. Błąd ten zaś wynikał z niedopuszczalnego naliczenia odsetek od pozaodsetkowych kosztów kredytu. Zgodnie z treścią [redacted]y kwota udzielonego kredytu określona została na 31 183,98 zł i od tej kwoty naliczane były odsetki, natomiast kwota rzeczywiście wypłacona [redacted] wynosiła 27 818,00 zł. Zgodnie z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 kwietnia 2016 r., wydanego w sprawie prowadzonej pod sygn. akt C-377/14: „Należy podkreślić, że niezgodne z prawem włączenie do całkowitej kwoty kredytu kwot należących do całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez

konsumenta spowoduje w nieunikniony sposób zaniżenie RRSO, ponieważ wysokość RRSO [redacted] od całkowitej kwoty kredytu. W rozpatrywanej sprawie do sądu odsyłającego należy zweryfikowanie, czy jedna, bądź większa liczba kwot wymienionych w pkt 27 i 28 niniejszego wyroku została niezgodnie z prawem włączona do całkowitej kwoty kredytu w rozumieniu art. 3 lit. l) dyrektywy 2008/48, która to okoliczność może mieć wpływ na obliczenie RRSO i oddziałać w konsekwencji na prawidłowość informacji, które kredytodawca powinien zgodnie z art. 10 ust. 2 rzeczonej dyrektywy wskazać w [redacted]ie o kredyt stanowiącej przedmiot sporu w postępowaniu głównym. Owo poinformowanie konsumenta o całkowitym koszcie kredytu w postaci RRSO [redacted] za pomocą swoistej formuły matematycznej jest więc, jak wskazują w istocie motywy 31 i 43 dyrektywy 2008/48, niezmiernie istotne. Po pierwsze informacja ta przyczynia się bowiem do przejrzystości rynku, ponieważ umożliwia ona konsumentowi porównanie ofert kredytowych. Po drugie umożliwia ona konsumentowi dokonanie oceny zakresu podejmowanego zobowiązania *(zob. podobnie wyrok z dnia 4 marca 2004 r. Cofinoga, C-264/02, EU:C:2004:127, pkt 26 i postanowienie z dnia 16 listopada 2010 r. Pohotovosť, C-76/10, EU:C:2010:685, pkt 70).”*

Objęcie przez kredytodawcę oprocentowaniem także dodatkowych kosztów pożyczki skutkowało tym, że [redacted]a [redacted] poinformowany prawidłowo o rzeczywistej stopie oprocentowania tzw. RRSO, w związku z czym pozwany wprowadził konsumenta w błąd. Nadto pozwany nie udzielił w sposób prawidłowy istotnych informacji, do których udzielenia był zobowiązany na podstawie art. 30 ust. 1 pkt 7 u.k.k. tj. wskazania wszystkich założeń przejętych do wyliczenia RRSO. Podane przez pozwanego okoliczności są nieprecyzyjne, niedookreślone, zbyt ogólne i nieprzystające do konkretnej [redacted]y („o ile występuje”). W każdej [redacted]ie powinny zostać wskazane okoliczności dotyczące li tylko tej, konkretnej [redacted]y.

W przedmiotowej [redacted]ie kredytu naruszony został również art. 30 ust. 1 pkt 10 u.k.k. Zgodnie z § 3 ust. 1,2, 3 i 4 [redacted]y o Kredyt konsolidacyjny nr [redacted] zmiany opłat i prowizji mogły nastąpić w przypadku wystąpienia przynajmniej jednego z poniższych warunków:

1) zmiany wysokości płacy minimalnej oraz poziomu wskaźników publikowanych przez GUS, inflacji, przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw,
2) zmiany cen energii, połączeń telekomunikacyjnych, usług pocztowych, rozliczeń międzybankowych oraz stóp procentowych ustalany przez Narodowy Bank Polski,
3) zmiany cen usług i operacji, z których Bank korzysta przy wykonywaniu poszczególnych czynności bankowych i niebankowych,
4) zmiany zakresu lub formy świadczonych przez Bank usług (w tym zmiany lub dodania nowej funkcjonalności w zakresie obsługi danego produktu) w zakresie, w jakim te zmiany mają wpływ na kosztu ponoszone przez Bank w związku z wykonywaniem [redacted]y,
5) zmiany przepisów prawa regulujących produktu lub usługi oferowane przez Bank lub mających wpływ na wykonywanie [redacted]y, w zakresie w jakim ta zmiana mają wpływ na koszty ponoszone przez Bank w związku z wykonywaniem [redacted]y,

6) zmiany przepisów podatkowych i/lub zasad rachunkowości stosowanych przez Bank, w zakresie w jakim te zmiany mają wpływ na koszty ponoszone przez Bank w związku z wykonywaniem [redacted]y,
7) Zmiana lub wydanie nowych orzeczeń sądowych, orzeczeń organów administracji, zaleceń lub rekomendacji uprawnionych organów, w tym Komisji Nadzoru Finansowego – w zakresie mającym wpływ na koszty ponoszone przez Bank w związku z wykonywaniem [redacted]y.

Mając na uwadze powyższe zapisy [redacted]y zdaniem Sądu warunki determinujące zmianę kosztów kredytu tj. opłat i prowizji zostały oznaczone w sposób nieostry, niedookreślony, abstrakcyjny, ogólny, co dawało pozwanemu szereg uprawnień do arbitralnej modyfikacji zobowiązania konsumenta. Zgodnie z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 13 lutego 2025 r. wydanego w sprawie C-472/23 w zakresie dotyczącym art. 10 ust 2 lit. k) dyrektyw 2008/48 tj. odpowiednika art. 30 ust. 1 pkt 10 u.k.k., art. 10 ust. 2 lit. k) dyrektywy 2008/48 należy interpretować w ten sposób, że warunki, na jakich opłaty związane z wykonaniem [redacted]y o kredyt mogą ulec zmianie, powinny być wskazane w tej [redacted]ie w sposób jasny i zwięzły, tak aby w szczególności w związku z innymi informacjami warunki te były pozbawione wszelkiej obiektywnej nieścisłości mogącej wprowadzić w błąd przeciętnego konsumenta, właściwie poinformowanego oraz dostatecznie uważnego i rozsądnego co do istnienia zdarzeń mogących spowodować zmianę opłat oraz co do związku między zmianą opłat a tym zdarzeniem (zob. analogicznie wyrok z dnia 21 grudnia 2023 r., BMW Bank i in.,C-38/21, C-47/21 i C-232/21,EU:C:2023:1014, pkt238). Powyższe stanowisko Trybunału potwierdza konieczność jednoznacznego określenia w [redacted]ie pożyczki przesłanek zmiany opłat i prowizji. Klauzula dająca bankowi możliwość zmiany opłat i prowizji powinna odnosić się do obiektywnych mierników dających konsumentowi realną szansę weryfikacji zmiany opłat. Zmienne wskaźniki ekonomicznie, w tym wskaźniki kontrolowane przez sam bank są trudne do zweryfikowania zarówno przy zawarciu [redacted]y jaki i w trakcie jej wykonywania, zaś zastosowanie takich wskaźników stanowi naruszenie obowiązku informacyjnego określonego w art. 30 ust. 1 pkt 10 u.k.k. i uzasadnia złożenie oświadczenia w trybie art. 45 u.k.k. Nigdzie w [redacted]ie nie wskazano „zakresu lub formy świadczonych przez Bank usług", ani zmiany przepisów prawa regulujących „produkty lub usługi oferowane przez Bank", jak równie przepisów podatkowych i/lub zasad rachunkowości stosowanych przez Bank, w zakresie w jakim te zmiany mają wpływ na koszty ponoszone przez Bank. Z tej przyczyny konsument został całkowicie pozbawiony możliwości weryfikacji prawidłowości zmian dokonywanych przez bank.

Zgodnie z art. 45 ust. 1 u.k.k. w przypadku naruszenia przez kredytodawcę art. 29 ust. 1, art. 30 ust. 1 pkt 1-8, 10, 11, 14-17, art. 31-33, art. 33a i art. 36a-36c konsument, po złożeniu kredytodawcy pisemnego oświadczenia, zwraca kredyt bez odsetek i innych kosztów kredytu należnych kredytodawcy w terminie i w sposób ustalony w [redacted]ie. Przedmiotowa regulacja kreuje jednostronne uprawnienie konsumenta do istotnej zmiany treści stosunku prawnego łączącego strony. Z perspektywy ekonomicznej rozwiązanie to w radykalny sposób zmienia więc rozkład ekonomicznej relacji związanej z [redacted]ą kredytu, czyniąc z niej de facto stosunek nieodpłatny (M. Grochowski [w:] K. Osajda (red.), Komentarze prawa prywatnego. Tom VII. Prawo konsumenckie. Komentarz, Warszawa 2019, Legalis, nb. 1 do art. 45 u.k.k.). Podstawą wprowadzenia do polskiego porządku prawnego sankcji kredytu darmowego jest regulacja art. 23 Dyrektywy 2008/48. Przepis ten stanowi, że państwa

członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia stosowania tych sankcji. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Proporcjonalność sankcji sprowadza się do wymogu, ażeby sankcje te były dostosowane do istotności naruszenia, to znaczy, aby poważne naruszenia spotykały się z poważnymi sankcjami, zaś błahe naruszenia – z sankcjami odpowiednio łagodniejszymi *(tak wyrok TSUE z dnia 26 września 2013 r. w sprawie Texdata Software GmbH, C-418/11, pkt 51).*

W kontekście sankcji kredytu darmowego, o proporcjonalności sankcji wypowiedział się szerzej Trybunał wyroku z dnia 9 listopada 2016 r. w sprawie Home Credit Slovakia, C-42/15). Wskazał, że artykuł 23 dyrektywy 2008/48 należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie przewidziało w uregulowaniu krajowym, że w wypadku gdy [redacted]a o kredyt nie zawiera wszystkich elementów wymaganych w art. 10 ust. 2 tej dyrektywy, [redacted] tę uważa się za nieoprocentowaną i bezpłatną, o ile chodzi o element, którego brak może podważyć możliwość dokonania przez konsumenta [redacted] ciążącego na nim zobowiązania. Zauważył przy tym, że nie można uznać za proporcjonalne stosowania, zgodnie z takim uregulowaniem krajowym, takiej sankcji, mającej poważne konsekwencje wobec kredytodawcy, w wypadku braku elementów, spośród tych określonych w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48, które ze względu na ich charakter nie mogą mieć wpływu na zdolność konsumenta do oceny ciążącego na nim zobowiązania (pkt 72). W powołanym wyroku Trybunał wskazał, że „63.Trybunał orzekł już, że sankcje powinny być odpowiednio surowe w stosunku do wagi naruszeń, których dotyczą, zwłaszcza przy zapewnieniu rzeczywiście odstraszającego skutku i przy poszanowaniu ogólnej zasady proporcjonalności (zob. wyrok z dnia 27 marca 2014 r., LCL Le Crédit Lyonnais, C 565/12, EU:C:2014:190, pkt 45 i przytoczone tam orzecznictwo). (..) 69 W świetle orzecznictwa wskazanego w pkt 63–68 niniejszego wyroku należy stwierdzić, że naruszenie przez kredytodawcę obowiązku mającego istotne znaczenie z punktu widzenia dyrektywy 2008/48 może być objęte, zgodnie z uregulowaniem krajowym, sankcją pozbawienia tego kredytodawcy prawa do odsetek i do kosztów. (…) 70 Takie istotne znaczenie ma obowiązek zawarcia w [redacted]ie o kredyt w szczególności elementów takich jak rzeczywista roczna stopa oprocentowania, o której mowa w art. 10 ust. 2 lit. g) dyrektywy 2008/48, liczba i częstotliwość płatności, zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. h) tej dyrektywy, a także, w stosownych wypadkach, wzmianka o konieczności poniesienia kosztów notarialnych, ewentualne wymagane zabezpieczenia i ubezpieczenia, zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. n) i o) wspomnianej dyrektywy. (…) 71 Ponieważ brak zawarcia w [redacted]ie o kredyt tych elementów może pozbawić konsumenta [redacted] oceny ciążącego na nim zobowiązania, ustanowiona w prawie krajowym sankcja pozbawienia kredytodawcy prawa do odsetek i kosztów powinna zostać uznana za proporcjonalną w rozumieniu art. 23 dyrektywy 2008/48 i orzecznictwa wskazanego w pkt 63 niniejszego wyroku. (…) 72 Niemniej jednak nie można uznać za proporcjonalne stosowania, zgodnie z takim uregulowaniem krajowym, takiej sankcji, mającej poważne konsekwencje wobec kredytodawcy, w wypadku braku elementów, spośród tych określonych w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48, które ze względu na ich charakter nie mogą mieć wpływu na zdolność konsumenta do oceny ciążącego na nim zobowiązania, takich jak w szczególności nazwa i adres właściwego organu nadzorczego określonego w art. 10 ust. 2 lit. v) tej dyrektywy.”

W wyroku z dnia 13 lutego 2025 r. sygn. akt C-472/23 Trybunał, w odpowiedzi na zapytanie polskiego sądu odsyłającego, które zmierzało do ustalenia czy art. 23 dyrektywy 2008/48 w związku z jej motywem 47 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje – w przypadku naruszenia obowiązku informacyjnego nałożonego na kredytodawcę zgodnie z art. 10 ust. 2 tej dyrektywy – jednolitą sankcję polegającą na pozbawieniu kredytodawcy prawa do odsetek i opłat, niezależnie od stopnia wagi tego naruszenia i jego wpływu na decyzję konsumenta o zawarciu [redacted]y o kredyt wskazał, że taka sankcja może zostać uznana za nieproporcjonalną jedynie w przypadku braku wskazania lub błędnego wskazania elementów, które spośród wymienionych w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48 ze względu na swój charakter nie mogą wpłynąć na zdolność konsumenta do dokonania oceny zakresu jego zobowiązania (pkt 54), podał, iż zasada proporcjonalności nie stoi na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie postanowiło przewidzieć jednolitą sankcję polegającą na pozbawieniu kredytodawcy prawa do odsetek i kosztów za naruszenie różnych obowiązków informacyjnych przewidzianych w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48, mimo że indywidualna waga naruszenia każdego z tych obowiązków oraz konsekwencje, jakie z tego wynikają dla konsumenta, mogą różnić się w zależności od przypadku (pkt 57).

Nadto w wyroku Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 8 lipca 2026 r. II CSKP 89/26 stwierdzono, że dla oceny skuteczności skorzystania z sankcji kredytu darmowego wystarczające jest wykazanie jednego z naruszeń, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1362 ze zm.). Nie jest zatem obowiązkowe spełnienie wszystkich przesłanek.

Wobec powyższego, konsekwencją uznania przez Sąd w niniejszej sprawie, że postanowienia [redacted]y zawartej przez poprzednika prawnego z pozwanym naruszają art. 30 ust. 1 pkt 5 u.k.k., art. 30 ust. 1 pkt 6 u.k.k., art. 30 ust. 1 pkt 7 u.k.k. oraz art. 30 ust. 1 pkt 10 u.k.k., było przyjęcie zastosowania jedynej przewidzianej w przepisach ustawy o kredycie konsumenckim sankcji w postaci sankcji kredytu darmowego. W tym miejscu wskazać również należy, że na uwzględnienie nie zasługiwał podniesiony przez pozwanego zarzut, dotyczący nieważności złożenia oświadczenia o sankcji kredytu darmowego, gdyż oświadczenie to złożone zostało przez [redacted]ę [redacted] w treści podpisanego przez niego pisma z dnia 23 grudnia 2024 r. To oświadczenie zostało przekazane pozwanemu przez pełnomocnika [redacted] – [redacted], do czego był on umocowany na podstawie pełnomocnictwa z dnia 23 grudnia 2024 r.

Na uwzględnienie nie zasługiwał również podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczeń strony powodowej w zakresie, w jakim powód dochodził zapłaty kwot odpowiadających wysokości rat odsetkowych zapłaconych przez [redacted]ę na rzecz [redacted] dniem 31 grudnia 2022 r. sformułowany w oparciu o art. 118 k.c., bowiem co do zasady termin przedawnienia roszczeń o zwrot nienależnie spełnionych świadczeń może rozpocząć bieg dopiero po podjęciu przez [redacted]ę [redacted] (świadomej, wyraźnej i swobodnej) decyzji w tym względzie. Dopiero bowiem wtedy można przyjąć, że brak podstawy prawnej świadczenia [redacted] definitywny, a strony mogły zażądać skutecznie zwrotu nienależnego świadczenia. W przedmiotowej sprawie [redacted]a [redacted] decyzję w dniu 23 grudnia 2024 r., co wynika z treści Oświadczenia [redacted] nr 87313 oraz bezpośrednio Oświadczenia o skorzystaniu z sankcji kredytu darmowego. Ponadto na rozprawie w dniu 3 września 2026 r. [redacted]a [redacted] wskazał, że w czasie

trwania [redacted]y nie zgłaszał bankowi jakichkolwiek zastrzeżeń co do treści [redacted]y i nie analizował samodzielnie jej zapisów, nie czuł się kompetentny w tym zakresie.

Wobec zatem stwierdzenia istnienia podstaw do skorzystania przez poprzednika prawnego powoda z sankcji kredytu darmowego, a w konsekwencji uznania skuteczności złożonego przez niego oświadczenia [redacted], iż powstało zobowiązanie pozwanego do zwrotu pobranych przez niego części odsetek i prowizji w wysokości dochodzonej pozwem tj. 10 335,05 złotych, w tym 7 115,61 zł stanowiły odsetki kapitałowe uiszczone przez [redacted]ę, a 3 365,98 zł prowizja z [redacted]y. Uwzględniona została również kwota 146,54 zł zwrócona [redacted] [redacted] Bank w związku z przedterminową spłatą kredytu. Wysokość roszczenia potwierdzała złożona [redacted] Bank informacja o poniesionych kosztach produktów kredytowych załączona do akt sprawy (k.27).

W konsekwencji Sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości w zakresie należności głównej zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem. Kwota ta została zasądzona z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 stycznia 2025 r. do dnia zapłaty, gdyż zgodnie z treścią wezwania do zapłaty z dnia 16 stycznia 2025 r. pozwany został wezwany do zwrotu kwoty 10 335,05 zł w terminie 3 dni od dnia otrzymania pisma, które doręczone zostało pozwanemu za pośrednictwem korespondencji mailowej w dniu 16 stycznia 2025 r. Zatem zasadnym było zasądzenie odsetek dopiero od dnia 20 stycznia 2025 r. bowiem do 19 stycznia 2025 r. pozwany miał czas na dobrowolne uregulowanie zobowiązania. Wobec powyższego Sąd orzekł jak w pkt 1. i 2. wyroku.

Z kolei o kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c., obciążając nimi w całości stronę pozwaną, bowiem dochodzone pozwem roszczenie zostało oddalone w niewielkim zakresie co do należności odsetkowej. Zasądzono zatem od pozwanego na rzecz [redacted] kwotę 4 367,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą złożyły się – opłata skarbowa za pełnomocnictwo – 17,00 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika – 3 600,00 złotych zgodnie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz opłata sądowa od pozwu w kwocie 750,00 złotych. Odsetki ustawowe za opóźnienie od kosztów procesu Sąd zasądził na podstawie art. 98 § 1^1 k.p.c. jak w pkt 3. wyroku.

Sędzia:

Sygn. akt I C 502/26

Zarządzenie:

1. odnotować sporządzenie uzasadnienia;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda i pełnomocnikowi pozwanego bez pouczeń;
3. kal. 21 dni lub z wpływem.

Pszczyna, dnia 29 września 2026 r.

Sędzia: